

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

8. listopadu 2016*

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvky ‚compressor technology‘ — Námitky majitele slovních ochranných známek KOMPRESSOR PLUS a KOMPRESSOR — Částečné odmítnutí zápisu — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 60 — Nařízení (ES) č. 216/96 — Článek 8 odst. 3 — ‚Akcesorické‘ odvolání — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Nízká rozlišovací způsobilost starších národních ochranných známek — Nebezpečí záměny“

Ve věci C-43/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 3. února 2015,

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, se sídlem v Mnichově (Německo), zastoupená S. Biagoschem a R. Kunz-Hallsteinem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupený M. Fischerem, jako zmocněncem,

žalovaný v prvním stupni,

LG Electronics Inc., se sídlem v Soulu (Jižní Korea),

účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, M. Ilešič (zpravodaj), L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal a M. Vilaras, předsedové senátů, A. Rosas, A. Borg Barthet, K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. prosince 2015,

* Jednací jazyk: němčina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 1. března 2016,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Společnost BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (dále jen „společnost BSH“) se v rámci svého kasačního opravného prostředku domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. prosince 2014, BSH v. OHIM – LG Electronics (compressor technology) (T-595/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2014:1023), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 5. září 2013 (věc R 1176/2012-1), ve znění opravného rozhodnutí ze dne 3. prosince 2013 (dále jen „sporné rozhodnutí“), týkajícího se námitkového řízení mezi společnostmi LG Electronics Inc. (dále jen „společnost LG“) a BSH.

Právní rámec

Právní úprava týkající se ochranné známky Evropské unie

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění nařízení Rady (ES) č. 422/2004 ze dne 19. února 2004 (Úř. věst. 2004, L 70, s. 1; Zvl. vyd. 17/02, s. 3) (dále jen „nařízení č. 40/94“), bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), jež vstoupilo v platnost dne 13. dubna 2009. Posuzovaný spor se tedy řídí procesními ustanoveními posledně uvedeného nařízení. S ohledem na datum podání přihlášky k zápisu, o kterou se jedná v projednávaném případě, tj. 24. listopad 2008, které je rozhodné pro stanovení použitelného hmotného práva, se však tento spor řídí hmotněprávními ustanoveními nařízení č. 40/94.
- 3 Článek 7 nařízení č. 40/94, nadepsaný „Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu“, jehož znění bylo beze změny převzato do článku 7 nařízení č. 207/2009, v odstavci 1 stanovil:

„Do rejstříku se nezapíšou:

[...]

- b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;
- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

[...]“

- 4 Článek 8 nařízení č. 40/94, nadepsaný „Relativní důvody pro zamítnutí zápisu“, jehož znění bylo beze změny převzato do článku 8 nařízení č. 207/2009, v odstavci 1 stanovil:

„Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

[...]

b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.“

5 Článek 51 nařízení č. 40/94, nadepsaný „Absolutní důvody neplatnosti“, který odpovídá článku 52 nařízení č. 207/2009, v odstavcích 1 a 2 stanovil:

„1. Ochranná známka Společenství se prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení:

a) pokud byla ochranná známka Společenství zapsána v rozporu s článkem 7;

b) pokud přihlašovatel v době podání přihlášky nebyl v dobré víře.

2. Byla-li ochranná známka Společenství zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud v důsledku užívání získala po svém zápisu rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána.“

6 Článek 59 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Osoby, které mohou podat odvolání a být účastníky odvolacího řízení“, je součástí hlavy VII tohoto nařízení, nadepsané „Odvolání“. Tento článek stanoví:

„Každý účastník řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, pokud toto rozhodnutí nevyhovělo jeho požadavkům. [...]“

7 Článek 60 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Lhůta a forma“, který je rovněž součástí hlavy VII, stanoví:

„Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. [...]“

8 Článek 63 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Přezkoumání odvolání“, v odstavci 2 stanoví:

„Při projednávání odvolání vyzývá odvolací senát účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením, která předložili ostatní účastníci.“

9 Článek 65 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Žaloby podané k Soudnímu dvoru“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu o odvolání lze podat žalobu k Soudnímu dvoru.

2. Žalobu lze podat pro nepřislušnost, podstatné porušení procesních ustanovení, porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo prováděcích předpisů nebo zneužití pravomoci.“

10 Článek 75 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Odůvodnění rozhodnutí“, je součástí hlavy IX tohoto nařízení, nadepsané „Řízení“. Tento článek stanoví:

„Rozhodnutí úřadu musí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.“

- 11 Nařízení Komise (ES) č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 1996, L 28, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 221), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2082/2004 ze dne 6. prosince 2004 (Úř. věst. 2004, L 360, s. 8) (dále jen „nařízení č. 216/96“), v článku 8, nadepsaném „Průběh jednání“, stanoví:

„[...]

2. V jednáních *inter partes* a bez újmy [aniž je dotčen] čl. 61 odst. 2 nařízení může být sdělení uvádějící důvody odvolání a připomínky v odpovědi [vyjádření] doplněno odpovědí [replikou] odvolatele, předloženou ve lhůtě dvou měsíců od oznámení o připomínkách v odpovědi [vyjádření], a replikou [duplikou] strany obhajoby [odpůrce], předložené [předloženou] ve lhůtě dvou měsíců od oznámení o odpovědi [repliky].

3. V jednáních *inter partes* může strana obhajoby [odpůrce] ve své odpovědi [svém vyjádření] žádat o rozhodnutí, kterým se ruší nebo mění napadené rozhodnutí na základě bodu neuvedeného v odvolání. Taková podání se stávají bezpředmětnými v případě, kdy odvolatel v řízení nepokračuje.“

- 12 Po podání posuzovaného kasačního opravného prostředku bylo nařízení č. 207/2009 změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015 (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21), které vstoupilo v platnost dne 23. března 2016.

- 13 Článek 60 nařízení č. 207/2009, který je nyní nadepsán „Lhůta pro odvolání a jeho forma“, byl na základě výše uvedeného nařízení nahrazen tímto zněním:

„1. Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Odvolání se podává v jazyce řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodnutí.

2. V řízeních *inter partes* může žalovaná strana [odpůrce] ve svém vyjádření navrhopvat zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí v bodě, který nebyl v odvolání uveden. Taková podání se stávají bezpředmětnými, pokud odvolatel v řízení nepokračuje.“

Unijní právní úprava týkající se národních ochranných známek

- 14 Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25), nadepsaný „Důvody pro zamítnutí či neplatnost“, v odstavci 1 písm. b) a c) stanoví:

„Do rejstříku nesmějí být zapsány, a jsou-li zapsány, mohou být prohlášeny neplatnými

[...]

b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;

c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

- 15 Dne 24. listopadu 2008 podala společnost BSH u EUIPO přihlášku ochranné známky Evropské unie pro následující obrazové označení:

- 16 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 7, 9 a 11 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků (dále jen „Niceská dohoda“). Přihláška byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Evropské unie* č. 4/2009 ze dne 2. února 2009.
- 17 Dne 30. dubna 2009 podala společnost LG proti zápisu předmětné ochranné známky pro všechny výrobky, kterých se uvedená přihláška týkala, námitky, přičemž se dovolávala čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Námitky byly založeny na následujících starších ochranných známkách:
- francouzská slovní ochranná známka KOMPRESSOR zapsaná dne 6. července 2007 pod číslem 73477434 vztahující se na „pračky, vysavače, myčky na nádobí, elektrické mixéry, elektrické generátory“, které patří do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody, a na „plynové sporáky, kuchyňské trouby; klimatizační zařízení, ledničky, mikrovlnné trouby, větrací zařízení, stroje na čištění vzduchu, elektrické opékače chleba, zvlhčovače vzduchu, kapesní svítlny, baterky, sušičky prádla“, které patří do třídy 11 ve smyslu Niceské dohody;
 - španělská slovní ochranná známka KOMPRESSOR zapsaná dne 25. září 2007 pod číslem 2753286 vztahující se na „elektrické pračky, elektrické vysavače, automatické myčky na nádobí, elektrické mixéry, elektrické generátory“, které patří do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody, a na „plynové sporáky, trouby, klimatizační zařízení, elektrické ledničky (s mrazicí částí), mikrovlnné trouby, elektrické ventilátory, stroje a přístroje na čištění vzduchu, elektrické opékače chleba, ventilátory, elektrické lucerny a sušičky prádla“, které patří do třídy 11 ve smyslu Niceské dohody;
 - britská slovní ochranná známka KOMPRESSOR zapsaná dne 7. prosince 2007 pod číslem 2444787 vztahující se na „elektrické pračky; elektrické vysavače; automatické myčky na nádobí; elektrické mixéry; generátory stejnosměrného proudu; vše pro použití v domácnosti“, které patří do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody, a na „plynové sporáky; sporáky (trouby); mikrovlnné trouby; elektrické ventilátory; elektrické opékače chleba; baterky; elektrické sušičky prádly; vše pro použití v domácnosti“, které patří do třídy 11 ve smyslu Niceské dohody, a
 - slovní ochranná známka Evropské unie KOMPRESSOR PLUS zapsaná dne 23. srpna 2012 pod číslem 7282924 vztahující se na „elektrické pračky; automatické myčky na nádobí pro použití v domácnosti“, které patří do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody.

18 Rozhodnutím ze dne 3. května 2012 námitkové oddělení námitkám částečně vyhovělo, a v důsledku toho zamítlo přihlášku předmětné ochranné známky Evropské unie pro následující výrobky:

- Třída 7 ve smyslu Niceské dohody: „Elektrické stroje a přístroje pro domácnost a kuchyň zařazené do třídy 7, konkrétně kuchyňské elektrické stroje a přístroje včetně drtičů, šlehačů a hnětacích strojů, lisů na ovoce, odšťavňovačů, odstředivek, mlýnků, řezacích strojů, elektrických nástrojů, otvíračů plechovek, zařízení na broušení nožů, jakož i přístrojů a zařízení na přípravu nápojů či potravin, čepovací zařízení pro výdej chlazených nápojů pro použití v kombinaci se zařízeními pro chlazení nápojů; myčky na nádobí; elektrické stroje a přístroje na ošetření prádla a oblečení zařazené do třídy 7 včetně praček, ždímaček; mandly a žehlicí stroje zařazené do třídy 7; elektrické úklidové přístroje pro použití v domácnosti včetně elektrických přístrojů na čištění oken, elektrické přístroje na leštění obuvi a vysavače, přístroje na vysávání suchého a mokrého odpadu; součástky pro veškeré výše uvedené zboží zařazené do třídy 7, zejména hadice, trubky, prachové filtry a sáčky filtrující prach, vše pro vysavače“;
- Třída 9 ve smyslu Niceské dohody: „Elektrické přístroje a nástroje zařazené do třídy 9, konkrétně elektrické žehličky; kuchyňské váhy“, a
- Třída 11 ve smyslu Niceské dohody: „Topná zařízení, zařízení na výrobu páry a přístroje na pečení, konkrétně krby, rožně, sporáky, grily, opékače chleba, přístroje na rozmrazování a ohřívání, ohříváče vody, ponorné ohříváče, ohřívací hrnce, mikrovlnné přístroje, (elektrické) vaflovače, vařiče vajec, (elektrické) fritézy; elektrické konvice na čaj a konvice na kávu, espresso kávovary, plně automatické kávovary zařazené do třídy 11; chladicí přístroje, konkrétně ledničky, pultové chladničky, chladicí skříně, zařízení na chlazení nápojů, chladničky-mrazničky, mrazničky, zařízení a stroje na výrobu ledu; přístroje na sušení, konkrétně sušičky prádla, stroje na sušení prádla, osoušeče rukou, sušiče na vlasy; větrací zařízení, konkrétně ventilátory, filtry pro odsávací zařízení, příslušenství do odsávacích zařízení a kryty na odsávací zařízení, klimatizační zařízení a zařízení na zlepšení kvality vzduchu, zvlhčovače vzduchu, zařízení na odstraňování zápachu, zařízení na dávkování vůně (s výjimkou osobní potřeby); stroje na čištění vzduchu; tepelná čerpadla; součástky pro veškeré výše uvedené zboží zařazené do třídy 11“.

19 Pokud jde o ostatní výrobky, pro něž byl zápis požadován, námitkové oddělení EUIPO mělo za to, že tyto výrobky a výrobky, na které se vztahují starší ochranné známky, nejsou podobné. Námitky společnosti LG tudíž zamítlo, protože u následujících výrobků neexistovalo nebezpečí záměny:

- Třída 7 ve smyslu Niceské dohody: „Elektrické přístroje na likvidaci odpadu, konkrétně drtiče a lisy odpadu“;
- Třída 9 ve smyslu Niceské dohody: „Osobní váhy; elektrické přístroje pro svařování fólií; přístroje pro dálkové ovládání, přístroje pro signalizaci a řízení (elektrické/elektronické) pro stroje a přístroje pro domácnost a kuchyň; nahrané a prázdné datové nosiče čitelné strojem pro přístroje pro domácnost; elektrické prodejní automaty na nápoje nebo jídlo, prodejní automaty; zařízení a informační programy na ovládání a používání zařízení pro domácnost; součástky zahrnuté do třídy 9 pro všechno výše uvedené zboží; součástky zahrnuté do třídy 9 pro elektrické přístroje a nástroje zahrnuté do třídy 9, konkrétně elektrické žehličky; kuchyňské váhy“, a
- Třída 11 ve smyslu Niceské dohody: „Infračervené lampy (s výjimkou lamp k léčebným účelům); vyhřívané polštáře (s výjimkou polštářů k léčebným účelům), vyhřívané pokrývky (s výjimkou pokrývek k léčebným účelům); vodovodní zařízení a sanitární přístroje, konkrétně příslušenství pro zařízení na výrobu páry, přívod vzduchu a vody; ohříváče vody, akumulární ohříváče vody a průtokové ohříváče vody; dřezy; tepelná čerpadla; součástky pro veškeré výše uvedené zboží zahrnuté do třídy 11; mechanická odšťavovací zařízení (přístroje pro přípravu šťáv) pro výdej chlazených nápojů pro použití v kombinaci s přístroji pro chlazení nápojů“.

- 20 Dne 26. června 2012 podala společnost BSH u EUIPO odvolání, kterým se domáhala zrušení rozhodnutí námitkového oddělení tohoto Úřadu. V této souvislosti společnost BSH mimoto zúžila seznam výrobků zařazených do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody, pro které požadovala zápis ochranné známky.
- 21 Ve vyjádření k odůvodnění odvolání ze dne 31. října 2012 společnost LG uvedla, že některé porovnávané výrobky, jež námitkové oddělení EUIPO posoudilo jako nepodobné, jsou si ve skutečnosti podobné, a předmětná přihláška k zápisu tedy měla být zamítnuta i ve vztahu k těmto výrobkům. Ve vyjádření bylo nadto uvedeno, že jeho cílem je změna rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO v tom smyslu, že se uvedená přihláška k zápisu zamítá v širším rozsahu.
- 22 Uvedené vyjádření bylo zasláno společnosti BSH faxem kanceláře EUIPO ze dne 8. listopadu 2012, kterým byla společnost BSH na základě pokynu prvního odvolacího senátu tohoto Úřadu informována, že byla ukončena písemná část řízení a vyjádření bylo zasláno pouze pro informaci.
- 23 První odvolací senát EUIPO odvolání společnosti BSH sporným rozhodnutím zamítl.
- 24 První odvolací senát EUIPO v tomto rozhodnutí částečně vyhověl návrhu společnosti LG, který kvalifikoval jako „akcesorické“ odvolání („*ancillary appeal*“) podle čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96.
- 25 První odvolací senát EUIPO předně uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že společnost LG zamítnutí námitek ve vztahu k některým výrobkům nezpochybnila, rozhodnutí námitkového oddělení tohoto Úřadu nabylo v rozsahu, v němž byl pro tyto výrobky zápis předmětné ochranné známky Evropské unie povolen, právní moci.
- 26 Co se týče relevantní veřejnosti, první odvolací senát EUIPO uvedl, že dotčené území odpovídá území Španělska, Francie a Spojeného království, a poté konstatoval, že relevantní veřejnost tvoří – pokud jde o „elektrické prodejní automaty na nápoje nebo jídlo, prodejní automaty“ – profesionální uživatelé a pokud jde o ostatní výrobky, běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní průměrní spotřebitelé.
- 27 Co se týče srovnání kolidujících označení, první odvolací senát EUIPO dovodil, že zde ze vzhledového, fonetického i pojmového hlediska existuje podobnost, a že jsou si tedy tato označení celkově podobná.
- 28 Co se týče srovnání výrobků, první odvolací senát EUIPO potvrdil závěry posouzení námitkového oddělení tohoto Úřadu ohledně výrobků, na které se vztahují kolidující ochranné známky, jež námitkové oddělení považovalo za totožné či podobné, a v důsledku toho potvrdil, že u těchto výrobků existuje nebezpečí záměny.
- 29 První odvolací senát EUIPO dále na rozdíl od námitkového oddělení tohoto Úřadu konstatoval, že „mechanická odšťavovací zařízení (přístroje pro přípravu šťáv) pro výdej chlazených nápojů pro použití v kombinaci s přístroji pro chlazení nápojů“ zařazená do třídy 11 ve smyslu Niceské dohody, jakož i „součástky zahrnuté do třídy 9 pro elektrické přístroje a nástroje zahrnuté do třídy 9, konkrétně elektrické žehličky; kuchyňské váhy“ zařazené do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, na které se vztahuje ochranná známka, jejíž zápis je požadován, jsou podobné výrobkům, na které se vztahují starší ochranné známky. Měl za to, že i u těchto výrobků existuje nebezpečí záměny, a rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO proto v rozsahu, v němž jím byly zamítnuty námitky související s uvedenými výrobky, zrušil.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 30 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. listopadu 2013 podala společnost BSH žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí. Společnost BSH vznesla na podporu žaloby jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 31 Ačkoliv společnost BSH nezpochybnila závěry prvního odvolacího senátu EUIPO, podle nichž jsou dotčené výrobky – a to i ty, které považovalo námitkové oddělení EUIPO za nepodobné – totožné nebo podobné a kolidující ochranné známky jsou si celkově podobné, v rámci tohoto jediného žalobního důvodu namítla, že ve vztahu k výrobkům, které obsahují nebo mohou obsahovat kompresor, jako například vysavače, klimatizační zařízení či ledničky, je označení KOMPRESSOR popisné, a starší národní ochranné známky tedy mají „minimální“ rozlišovací způsobilost. Společnost BSH tvrdila, že první odvolací senát EUIPO při posouzení nebezpečí záměny dostatečně nezohlednil nízkou rozlišovací způsobilost uvedených ochranných známek pro tyto výrobky. S ohledem na tuto nízkou rozlišovací způsobilost totiž mohly vyloučit jakékoliv nebezpečí záměny i drobné rozdíly mezi kolidujícími ochrannými známkami.
- 32 Tribunál napadeným rozsudkem tento jediný žalobní důvod zamítl, a v důsledku toho zamítl žalobu v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastníků řízení o kasačním opravném prostředku

- 33 Společnost BSH navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - zrušil sporné rozhodnutí;
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu a
 - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení v obou stupních.
- 34 EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil společnosti BSH náhradu nákladů řízení.
- 35 Žádostí ze dne 29. října 2015 Soudní dvůr na základě čl. 24 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyzval Evropskou komisi k účasti na jednání za účelem zodpovězení písemných otázek, které jí položil.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 36 Společnost BSH uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku dva důvody, z nichž první vychází z porušení článku 60 nařízení č. 207/2009 a druhý vychází z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 37 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost BSH Tribunálu vytýká, že bez sebemenšího přezkumu akceptoval skutečnost, že první odvolací senát EUIPO ve sporném rozhodnutí kvalifikoval na základě čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 vyjádření společnosti LG ze dne 31. října 2012 jako „akcesorické“ odvolání a odmítl zapsat předmětnou ochrannou známku v širším rozsahu než námitkové oddělení tohoto Úřadu. Společnost LG však podle navrhovatelky nepodala odvolání, jež by splňovalo podmínky stanovené v článku 60 nařízení č. 207/2009, které je jediným ustanovením, na jehož základě lze rozšířit rozsah zamítnutí přihlášky k zápisu dotčené ochranné známky nad rámec rozhodnutí námitkového oddělení. Společnost BSH je totiž přesvědčena, že čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 na rozdíl od výkladu, který provedl první odvolací senát EUIPO, neumožňuje při neexistenci náležitého právního základu v nařízení č. 207/2009 zpochybnit část rozhodnutí námitkového oddělení tohoto Úřadu, které nebylo napadeno hlavním odvoláním, a nabylo tudíž právní moci.
- 38 EUIPO má za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku je nepřijatelný, jelikož byl poprvé uplatněn až ve fázi kasačního opravného prostředku, a podpůrně se domnívá, že je v každém případě neopodstatněný, protože čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 umožňuje odpůrci, aby ve svém vyjádření žádal o rozhodnutí, kterým se ruší nebo mění napadené rozhodnutí na základě bodu neuvedeného v odvolání.
- 39 Je nesporné, že první odvolací senát EUIPO sporným rozhodnutím zamítl odvolání společnosti BSH znějící na zrušení rozhodnutí námitkového oddělení tohoto Úřadu v rozsahu, v němž jím byla zamítnuta její přihláška k zápisu ochranné známky pro některé výrobky, pro něž byl zápis požadován, a zároveň částečně vyhověl návrhu společnosti LG, který na základě čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 kvalifikoval jako „akcesorické“ odvolání, jímž se společnost LG v rámci svého vyjádření domáhala změny uvedeného rozhodnutí v tom smyslu, že se přihláška k zápisu zamítá i ve vztahu k některým výrobkům, pro které námitkové oddělení EUIPO zápis předmětné ochranné známky povolilo. První odvolací senát EUIPO tak uvedené rozhodnutí změnil v neprospěch společnosti BSH, jelikož odmítl zápis uvedené ochranné známky pro další výrobky.
- 40 Z toho vyplývá, že první odvolací senát EUIPO implicitně dovedl, že čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 zavedl vedle opravného prostředku stanoveného v článku 60 nařízení č. 207/2009, ve znění před přijetím nařízení 2015/2424, druhý opravný prostředek, který – aniž se na něj vztahují podmínky stanovené v článku 60 – umožňuje odpůrci napadnout rozhodnutí, které je předmětem hlavního odvolání, v části, na kterou se toto odvolání nevztahuje, a rozšířit tak rozsah sporu vymezený odvolatelem.
- 41 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost BSH Tribunálu vytýká, že v napadeném rozsudku nepřezkoumal slučitelnost tohoto výkladu s článkem 60 nařízení č. 207/2009.
- 42 Je však nesporné, že společnost BSH údajnou neslučitelnost uvedeného výkladu s článkem 60 nařízení č. 207/2009 nebo s nějakým jiným ustanovením unijního práva nenamítla v žádné fázi řízení před Tribunálem. Její žaloba před Tribunálem se totiž opírala o jediný důvod, vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 43 Podle ustálené judikatury přitom platí, že umožnit účastníkovi řízení, aby vznesl důvod a argumenty, které nevznesl v řízení před Tribunálem, poprvé až v řízení před Soudním dvorem, by znamenalo umožnit mu, aby předložil Soudnímu dvoru, jehož pravomoc je ve vztahu ke kasačnímu opravnému prostředku omezená, spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Tribunál. V řízení o kasačním opravném prostředku je tedy pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů a argumentů projednaných před prvoinstančním soudem (viz zejména rozsudek ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, bod 126 a citovaná judikatura).

- 44 Pokud jde o argument, který v tomto ohledu uvedla společnost BSH na jednání před Soudním dvorem a podle něhož může unijní právo posuzovat pouze Soudní dvůr, a bylo proto logické vznést otázku souladu výkladu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96, který provedl první odvolací senát EUIPO, s článkem 60 nařízení č. 207/2009 až v řízení před tímto soudem, je nutno konstatovat, že tento argument postrádá právní základ. Jak totiž plyne z čl. 256 odst. 1 SFEU a čl. 65 odst. 1 a 2 nařízení č. 207/2009, Tribunál má v rámci řízení o žalobách proti rozhodnutím odvolacích senátů EUIPO úplnou pravomoc rozhodovat mimo jiné o protiprávnosti jakéhokoliv porušení tohoto nařízení, tedy i porušení jeho článku 60.
- 45 Nakonec je třeba podotknout, že ačkoliv EUIPO na jednání před Soudním dvorem uznal, že první odvolací senát tohoto Úřadu sporným rozhodnutím částečně vyhověl „akcesorickému“ odvolání společnosti LG, aniž předtím společnosti BSH umožnil, aby se k němu případně vyjádřila, a porušil tak zásadu kontradiktornosti, která je vyjádřena v čl. 63 odst. 2 a čl. 75 druhé větě nařízení č. 207/2009, nic to nemění na tom, že pokud společnost BSH tuto skutečnost v řízení před Tribunálem nikterak nezpochybnila a nevyjádřila sebemenší nesouhlas s analýzou, na jejímž základě uvedený senát tomuto „akcesorickému“ odvolání vyhověl, Tribunálu nelze vytýkat, že na toto porušení nepoukázal z vlastního podnětu.
- 46 Za těchto podmínek musí být první důvod kasačního opravného prostředku odmítnut jako nepřípustný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 47 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost BSH namítá porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, přičemž Tribunálu vytýká, že zejména v bodě 31 napadeného rozsudku vyšel z nesprávného pojetí nebezpečí záměny, jehož důsledkem je závěr, že ke vzniku takového nebezpečí postačuje shoda dvou ochranných známek na úrovni čistě popisného prvku, což vede k monopolizaci čistě popisného údaje, přestože právě tomu má bránit čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) téhož nařízení.
- 48 Společnost BSH je toho názoru, že v případě, kdy je starší ochranná známka snadno rozpoznatelnou obměnou popisného údaje a pozdější ochranná známka obsahuje popisný údaj jako takový, nelze ani na základě značné podobnosti označení a totožnosti výrobků, na které se kolidující ochranné známky vztahují, dospět k závěru o existenci nebezpečí záměny, pokud se podobnost označení omezuje na popisné údaje a týká se pouze výrobků, které údaj popisuje. Veřejnost totiž v popisném údaji neuvidí údaj o původu, ale bude se orientovat podle ostatních prvků ochranné známky. Podle tohoto názoru dále nelze rozsah ochrany starší ochranné známky omezit všeobecně, ale pouze v souvislosti se samotným popisným údajem, takže ochrana zůstane nedotčena ve vztahu k jiným výrobkům a podobným označením.
- 49 EUIPO namítá nepřípustnost druhého důvodu kasačního opravného prostředku. Z kasačního opravného prostředku totiž podle něj jednoznačně neplyne, jaké konkrétní závěry Tribunálu se mají považovat za zpochybnělé. Dále uvádí, že cílem tvrzení společnosti BSH, podle kterého Tribunál nesprávně kvalifikoval míru rozlišovací způsobilosti starších národních ochranných známek, je nové posouzení skutkového stavu. Podpůrně EUIPO tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný.

K přípustnosti

- 50 Z článku 256 SFEU a z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie podle ustálené judikatury vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky. Pouze Tribunál je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu. Posouzení skutkového stavu tedy s výhradou případu jeho zkreslení nepředstavuje právní otázku, která by jako

taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (viz zejména rozsudek ze dne 17. března 2016, Naazneen Investments v. OHIM, C-252/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:178, bod 59 a citovaná judikatura).

- 51 Podle týchž ustanovení a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora kromě toho platí, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen (viz zejména rozsudky ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, bod 43, jakož i ze dne 5. března 2015, Ezz a další v. Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 111). V článku 169 odst. 2 jednacího řádu je v tomto ohledu uvedeno, že dovolávané právní důvody a argumenty musí přesně označit napadané body odůvodnění rozhodnutí Tribunálu (rozsudky ze dne 28. července 2016, Tomana a další v. Rada a Komise, C-330/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:601, bod 34, jakož i ze dne 20. září 2016, Mallis a další v. Komise a ECB, C-105/15 P až C-109/15 P, EU:C:2016:702, bod 34).
- 52 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že společnost BSH v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku nepožaduje nové posouzení skutkového stavu, nýbrž vytýká Tribunálu, že nezohlednil právní zásady uplatnitelné na posouzení nebezpečí záměny kolidujících ochranných známek, což je právní otázka, která Soudnímu dvoru může být v rámci řízení o kasačním opravném prostředku položena (viz zejména usnesení ze dne 7. května 2015, Adler Modemärkte v. OHIM, C-343/14 P, nezveřejněný, EU:C:2015:310, bod 32 a citovaná judikatura).
- 53 Z písemností společnosti BSH kromě toho jasně plyne, že tento důvod kasačního opravného prostředku směřuje zejména proti bodu 31 napadeného rozsudku, který podle jejího názoru svědčí o tom, že Tribunál pominul samotnou podstatu nebezpečí záměny, pro jehož posouzení musí rozlišovací způsobilost jednotlivých kolidujících ochranných známek představovat nejdůležitější kritérium.
- 54 Je tedy třeba konstatovat, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je přípustný.

K věci samé

- 55 Argumentace společnosti BSH týkající se nebezpečí záměny, která byla uvedena v rámci jejího jediného žalobního důvodu v řízení před Tribunálem a odpovídá argumentaci prosazované v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, byla posouzena zejména v bodech 26 až 32 napadeného rozsudku.
- 56 Poté, co Tribunál v bodech 26 a 27 tohoto rozsudku připomněl judikaturu týkající se této oblasti, v bodě 28 uvedeného rozsudku konstatoval, že pokud jde o výrobky, ve vztahu k nimž první odvolací senát EUIPO námitkám vyhověl, odvolací senát konstatoval – a společnost BSH to nepochybně – že dotčené výrobky jsou zčásti totožné a zčásti podobné a dále že kolidující označení jsou podobná. Tribunál uvedl, že kumulativní účinek těchto zjištění v každém případě postačuje pro závěr o existenci nebezpečí záměny, i kdyby se mělo za to, že rozlišovací způsobilost starších národních ochranných známek je nízká.
- 57 V bodě 29 napadeného rozsudku Tribunál dodal, že v rámci posuzování nebezpečí záměny první odvolací senát EUIPO opravdu zohlednil skutečnost, že pokud jde o dotčené výrobky, starší národní ochranné známky ani přihlašovaná ochranná známka nemají mimořádně vysokou rozlišovací způsobilost. Odvolací senát však připomněl, že podle judikatury může existovat nebezpečí záměny i v případě existence ochranné známky s nízkou rozlišovací způsobilostí, a to zejména z důvodu podobnosti dotčených označení a podobnosti dotčených výrobků či služeb. Je tomu tak i tehdy, pokud jsou dotčené výrobky – jako v projednávaném případě – totožné a kolidující ochranné známky jsou značně podobné.

- 58 V bodě 31 uvedeného rozsudku Tribunál poznamenal, že akceptace argumentu společnosti BSH by vedla k potlačení faktoru vycházejícího z podobnosti ochranných známek ve prospěch faktoru založeného na rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky, kterému by tak byl přiznán přílišný význam. Z toho by vyplývalo, že pokud by měla starší ochranná známka pouze nízkou rozlišovací způsobilost, nebezpečí záměny by existovalo pouze v případě, pokud by byla tato ochranná známka plně reprodukována v přihlašované ochranné známce, a to bez ohledu na stupeň podobnosti dotčených označení. Takový důsledek by nebyl v souladu se samotnou povahou globálního posouzení, které mají příslušné orgány provést podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 59 Tribunál měl tedy v bodě 32 napadeného rozsudku za to, že argumenty společnosti BSH týkající se nízké rozlišovací způsobilosti starších národních ochranných známek nemohou mít vliv na závěr prvního odvolacího senátu EUIPO ohledně existence nebezpečí záměny.
- 60 Tribunál se při tomto posuzování nebezpečí záměny nedopustil nesprávného právního posouzení.
- 61 Je totiž třeba uvést, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl – přičemž odmítl argumentaci podobnou té, kterou uvádí v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost BSH – že ačkoliv rozlišovací způsobilost starší ochranné známky musí být zohledněna v rámci globálního posouzení existence nebezpečí záměny, jedná se pouze o jednu z okolností, na nichž se toto posouzení zakládá (viz zejména usnesení ze dne 29. listopadu 2012, *Hrbek v. OHIM*, C-42/12 P, nezveřejněné, EU:C:2012:765, bod 61, a ze dne 2. října 2014, *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz v. OHIM*, C-91/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2261, bod 22).
- 62 Kromě toho je třeba podotknout, že ačkoliv je pravda, že nebezpečí záměny je tím vyšší, čím vyšší je rozlišovací způsobilost starší ochranné známky, takové nebezpečí není vyloučeno, pokud je rozlišovací způsobilost starší ochranné známky nízká (viz zejména usnesení ze dne 19. listopadu 2015, *Fetim v. OHIM*, C-190/15 P, nezveřejněné, EU:C:2015:778, bod 40 a citovaná judikatura).
- 63 I v případě existence starší ochranné známky s nízkou rozlišovací způsobilostí tedy Tribunál může konstatovat, že existuje nebezpečí záměny, a to zejména z důvodu podobnosti dotčených označení a podobnosti dotčených výrobků či služeb (viz zejména usnesení ze dne 2. října 2014, *Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz v. OHIM*, C-91/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2261, bod 24 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 7. května 2015, *Adler Modemärkte v. OHIM*, C-343/14 P, nezveřejněné, EU:C:2015:310, bod 59).
- 64 Závěry učiněné v bodě 31 napadeného rozsudku, kterými Tribunál odmítl názor, jež zastávala společnost BSH, a které jsou zpochybněny v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, jsou tak ve skutečnosti pouhým připomenutím ustálené judikatury Soudního dvora, podle které tento názor neodpovídá samotné povaze globálního posouzení, které příslušné orgány provádějí podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, protože na rozdíl od tvrzení navrhovatelky by vedl k potlačení faktoru vycházejícího z podobnosti ochranných známek ve prospěch faktoru založeného na rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 15. března 2007, *T. I. M. E. ART v. OHIM*, C-171/06 P, nezveřejněný, EU:C:2007:171, bod 41, jakož i usnesení ze dne 19. listopadu 2015, *Fetim v. OHIM*, C-190/15 P, nezveřejněné, EU:C:2015:778, bod 46 a citovaná judikatura).
- 65 Co se týče argumentu, který v tomto ohledu uvedla společnost BSH a podle něhož je tato judikatura nesprávná, jelikož vede k monopolizaci čistě popisného údaje, je třeba konstatovat, že takové monopolizaci nemá předcházet čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, nýbrž čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a článek 51 tohoto nařízení, jakož i čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2008/95.
- 66 Pokud jde konkrétně o starší národní ochranné známky, Soudní dvůr již uvedl, že z koexistence ochranných známek Unie s těmito ochrannými známkami, jakož i ze skutečnosti, že zápis posledně uvedených ochranných známek nespadá do pravomoci EUIPO a jejich soudní přezkum nespadá do pravomoci Tribunálu, vyplývá, že v rámci námitkového řízení vedeného v souvislosti s přihláškou

ochranné známky Unie nelze zpochybnit platnost národních ochranných známek. V rámci takového námitkového řízení tedy nelze konstatovat ani to, že se na označení totožné s ochrannou známkou chráněnou v členském státě vztahuje takový absolutní důvod pro zamítnutí, jako je popisný charakter a nedostatečná rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) s c) nařízení č. 40/94, jakož i čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2008/95 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2012, *Formula One Licensing v. OHIM*, C-196/11 P, EU:C:2012:314, body 40 a 41).

- 67 Z toho vyplývá, že při aplikaci čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 je nutno uznat určitou míru rozlišovací způsobilosti národní ochranné známky, které se subjekt dovolává na podporu námitek proti zápisu ochranné známky Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2012, *Formula One Licensing v. OHIM*, C-196/11 P, EU:C:2012:314, bod 47).
- 68 Pokud je starší národní ochranná známka pro některé výrobky, pro něž byla zapsána, skutečně popisná a její ochrana vede k nepatřičné monopolizaci předmětného popisného údaje, takový důsledek musí být tudíž napraven nikoliv prostřednictvím aplikace čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, který tyto výrobky z ochrany, již uvedené ustanovení přiznává starším ochranným známkám, v zásadě vylučuje, nýbrž na základě řízení o prohlášení neplatnosti zahájeného v dotčeném členském státě na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 2008/95 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2012, *Formula One Licensing v. OHIM*, C-196/11 P, EU:C:2012:314, bod 45).
- 69 Za těchto podmínek je nutno jako každopádně irelevantní zamítnout i argument společnosti BSH, podle kterého Soudní dvůr v rozsudku ze dne 10. listopadu 2011, *LG Electronics v. OHIM* (C-88/11 P, nezveřejněný, EU:C:2011:727), potvrdil rozhodnutí EUIPO o odmítnutí zápisu označení „KOMPRESSOR PLUS“ jako ochranné známky Unie pro vysavače proto, že toto označení bylo čistě popisné. Tento rozsudek totiž nezpochybňuje platnost národních ochranných známek, kterých se společnost LG dovolávala na podporu svých námitek.
- 70 Na rozdíl od tvrzení společnosti BSH konečně nelze předem a za všech předpokladů vyloučit, že v případě, kdy přihlašovaná ochranná známka s drobnými rozdíly reprodukuje označení tvořící starší národní ochrannou známku, které má nízkou rozlišovací způsobilost, budou moci spotřebitelé předpokládat, že tyto rozdíly mezi kolidujícími označeními jsou důsledkem rozdílu v povaze výrobků anebo že plynou z marketingových důvodů, přičemž z nich není patrný odlišný obchodní původ, a že tedy u veřejnosti může existovat nebezpečí záměny (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 27. dubna 2006, *L'Oréal v. OHIM*, C-235/05 P, nezveřejněné, EU:C:2006:271, bod 45).
- 71 Tribunál tedy v projednávaném případě, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, mohl na základě svého autonomního posouzení skutkového stavu dospět k závěru, že mezi staršími národními ochrannými známkami a přihlašovanou ochrannou známkou existuje takové nebezpečí.
- 72 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný, a v důsledku toho musí být kasační opravný prostředek zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 73 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení.
- 74 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastník řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

⁷⁵ Vzhledem k tomu, že EUIPO náhradu nákladů řízení od společnosti BSH požadoval a společnost BSH neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Společnosti BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.